

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: A2024/7214

A2024/7214

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG AMSTERDAM

Beslissing in raadkamer van 11 oktober 2024 op de klacht van:

A,
wonende te B, klagster,

tegen

C,
psychotherapeut, werkzaam te B,
verweerder, hierna ook de psychotherapeut, gemachtigde: mr. M.J. de Groot,
werkzaam te Hilversum.

1. Waar gaat de zaak over?

1.1 Klagster is van 15 maart 2019 tot en met 26 maart 2021 in behandeling geweest bij de psychotherapeut. De psychotherapeut heeft klagster onder meer gediagnosticeerd met trekken van een paranoïde persoonlijkheidsstoornis en een gegeneraliseerde angststoornis (GAS).

1.2 Klagster heeft eerder een tuchtklacht tegen de psychotherapeut ingediend. Haar verwijten betroffen toen het bespreken van de diagnose, de wijze van bejegening en het niet eerder beëindigen van de therapie. Hierop is door het college beslist bij beslissing van 22 december 2023 (kenmerk: A2023/5741).

1.3 In de onderhavige klacht verwijt klagster de psychotherapeut een onzorgvuldige diagnosevorming en een onzorgvuldige dossiervoering.

1.4 Het college komt tot het oordeel dat klagster gedeeltelijk niet-ontvankelijk is en dat de klacht voor het overige kennelijk ongegrond is. 'Kennelijk' betekent dat het niet nodig is om nog vragen aan de partijen te stellen en dat duidelijk is dat de klacht niet gegrond kan worden verklaard. Hierna vermeldt het college eerst hoe de procedure is verlopen. Daarna licht het college de beslissing toe.

2. De procedure

2.1 Het college heeft de volgende stukken ontvangen:

- het klaagschrift, ontvangen op 16 januari 2024;
- het verweerschrift met de bijlagen;

- het aanvullend verweerschrift;
- de brief met bijlage van klaagster van 10 april 2024, ontvangen op 11 april 2024;
- het proces-verbaal van het mondelinge vooronderzoek, gehouden op 7 mei 2024.

2.2 Het college heeft de klacht in raadkamer behandeld. Dit betekent dat het college de zaak

beoordeeld heeft op basis van de bovengenoemde stukken, zonder dat de partijen daarbij aanwezig waren.

3. De klacht en de reactie van de psychotherapeut

3.1 Klaagster verwijt de psychotherapeut:

- a) een onzorgvuldige diagnosevorming;
- b) een onzorgvuldige dossiervoering.

Een derde klachtonderdeel, het voeren van een onzorgvuldige administratie, heeft klaagster tijdens het mondelinge vooronderzoek ingetrokken. Dit klachtonderdeel zal daarom niet verder beproven worden.

3.2 De psychotherapeut heeft het college verzocht klaagster niet-ontvankelijk te verklaren en de klacht dus niet inhoudelijk te behandelen. Voor het geval het college de klacht wel inhoudelijk gaat beoordelen, heeft de psychotherapeut het college verzocht de klacht ongegrond te verklaren.

3.3 Het college gaat hierna verder in op de standpunten van partijen.

4. De overwegingen van het college

Hoedanigheid verweerder

4.1 Verweerder is ingeschreven in het BIG-register als psychotherapeut en als GZ-psycholoog. Het college overweegt dat de hoedanigheden van psychotherapeut en GZ-psycholoog bij het voeren van behandelgesprekken zodanig in elkaars verlengde liggen, dat dit niet van elkaar kan worden gescheiden. Het college gaat er daarom vanuit dat verweerder in beide hoedanigheden heeft gehandeld en in beide hoedanigheden turchtrechtelijk wordt aangesproken. In deze zaak staat het handelen van verweerder in de hoedanigheid van psychotherapeut ter beoordeling. De klacht met zaaknummer A2024/6828 ziet op het handelen van verweerder in de hoedanigheid van GZ-psycholoog. Beide beslissingen zijn echter gelijklopend.

Ontvankelijkheid

4.2 De psychotherapeut stelt dat klaagster niet-ontvankelijk is in de klacht, omdat deze tuchtklacht in de kern over hetzelfde gaat als de klacht die klaagster in de eerdere tuchtrechtelijke procedure indiende, namelijk dat de psychotherapeut ten onrechte is gekomen tot de diagnose van een persoonlijkheidsstoornis. In artikel 51 van de Wet op de Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg (Wet BIG) is bepaald dat niemand opnieuw tuchtrechtelijk berecht kan worden over handelen of nalaten waarover al eerder een onherroepelijk geworden tuchtrechtelijke eindbeslissing is genomen.

4.3 Het college komt tot het oordeel dat klaagster voor wat betreft klachtonderdeel a gedeeltelijk ontvankelijk is en zij voor wat betreft klachtonderdeel b ontvankelijk is.

4.4 Het college overweegt dat het verwijt van klaagster over de gestelde diagnose in de eerdere tuchtprocedure ging om het tijdig informeren door de psychotherapeut. Volgens klaagster hield de diagnosticering verband met het vergoed krijgen van een tweede behandeljaar en besprak de psychotherapeut de diagnose pas met haar bij de overgang naar het tweede behandeljaar, waardoor zij zich onder druk gezet voelde om met de diagnose akkoord te gaan. Met de onderhavige klacht verwijt klaagster de psychotherapeut geen onderbouwing te hebben gegeven voor de gestelde diagnoses. Niet in het dossier en ook niet in de gesprekken met klaagster. Volgens klaagster voldoet zij niet aan de DSM-criteria van de gestelde diagnoses en zijn de diagnoses nergens op gebaseerd. Daarnaast vindt klaagster het dossier onvolledig en ongenueanceerd.

Naar het oordeel van het college waren bovengenoemde verwijten geen onderdeel van de klacht waarop in de eerdere tuchtprocedure is beslist.

4.5 Evenwel maakt klaagster in haar klaagschrift ook opnieuw opmerkingen over het in haar ogen niet of te laat informeren door de psychotherapeut over de diagnose en de wijze waarop volgens haar een en ander is gegaan met betrekking tot de DBC-registratie. Voor zover klaagster met haar klacht over onzorgvuldige diagnosevorming ook deze aspecten bedoelt, dan is zij voor dat deel kennelijk niet-ontvankelijk in haar klacht. Hier is immers al op beslist in de beslissing van 22 december 2023.

4.6 Het college zal de klacht gelet op het voorgaande inhoudelijk bespreken, behalve voor wat betreft hetgeen onder 4.5. is genoemd. Daarvan zal het college beslissen dat klaagster niet-ontvankelijk is.

Welke criteria gelden bij de beoordeling?

4.7 De vraag is of de psychotherapeut de zorg heeft verleend die van hem verwacht mocht worden.

De norm daarvoor is een redelijk bekwame en redelijk handelende psychotherapeut. Bij de beoordeling wordt rekening gehouden met de voor de psychotherapeut geldende beroepsnormen en andere professionele standaarden.

De inhoudelijke beoordeling

4.8 Vanwege de samenhang van de klachtonderdelen bespreekt het college deze gezamenlijk.

4.9 Klaagster stelt dat de psychotherapeut gedurende de behandeling nimmer een onderbouwing heeft gegeven voor de door hem gestelde diagnoses, niet in het dossier en niet in de gesprekken met klaagster. Volgens klaagster had de totstandkoming van de diagnoses meer weg van een kwartetspel dan van een professionele diagnosevorming. Zij wijst er daarbij op dat de psychotherapeut de diagnose paranoïde persoonlijkheidsstoornis heeft gesteld op 18 oktober 2019 en hij dit op 14 februari 2020 heeft veranderd in een gegeneraliseerde angststoornis zonder enige toelichting. Volgens klaagster staat er nergens in haar dossier een onderbouwing van de diagnoses die voldoen aan de criteria zoals beschreven in de DSM. Daarnaast vindt klaagster dat in het dossier ervaringen die zij besprak of opmerkingen die zij maakte, onjuist en ongenueanceerd zijn opgeschreven door de psychotherapeut.

4.10 De psychotherapeut heeft toegelicht dat er bij hem aanvankelijk twijfel was over de diagnose.

Daarbij speelde volgens de psychotherapeut ook dat klaagster vaak niet transparant en niet open was. Zij gaf regelmatig aan iets niet te willen vertellen of deelde pas laat in de therapie informatie die relevant was voor de diagnostiek. Aanvankelijk gaf klaagster aan dat zij vooral last had van onzekerheid en piekergedachten, maar gaandeweg werd het de psychotherapeut steeds duidelijker dat er veel wantrouwen en achterdocht heerste naar anderen. Ook naar de psychotherapeut. De psychotherapeut heeft verder tijdens het mondeling vooronderzoek toegelicht dat het mogelijk is om gelijktijdig meerdere diagnoses te stellen. Deze diagnoses worden dan niet

gewisseld, maar die kunnen gelijktijdig bij een patiënt worden gezien. In het geval van klaagster zag de psychotherapeut een gegeneraliseerde angststoornis, een rouwreactie, trekken van een obsessief-compulsieve persoonlijkheidsstoornis en trekken van een paranoïde persoonlijkheidsstoornis. De psychotherapeut verwijst naar de sessieverslagen en stelt dat daarin te lezen is dat hij hierover nadacht en welke overwegingen hij maakte, hetgeen hij ook op meerdere momenten met klaagster heeft besproken. Daarnaast heeft de psychotherapeut informatie over de diagnoses uitgeprint en meegegeven aan klaagster. Over de klacht dat de dossiervoering ongenueanceerd en onvolledig zou zijn merkt de psychotherapeut op dat het dossier geen gedetailleerde weergave is van de gevoerde gesprekken.

4.11 Het college stelt vast dat de psychotherapeut aan de start van de behandeling op 15 februari 2019, na een jaar behandeling op 16 februari 2020 en na twee jaar behandeling op 14 februari 2021 dezelfde DSM-diagnoses in het dossier heeft genoteerd: rouwreactie, gegeneraliseerde angststoornis, trekken van paranoïde persoonlijkheidsstoornis en obsessieve-compulsieve persoonlijkheidsstoornis. Van een wisseling in diagnose gedurende de behandeling is dan ook geen sprake. Dat de psychotherapeut getwijfeld heeft en meerdere diagnoses heeft gesteld is niet ongebruikelijk en niet onzorgvuldig.

4.12 Uit het dossier volgt verder dat de diagnoses, en de gedachten van de psychotherapeut hierover, meerdere malen met klaagster zijn besproken (10 mei 2019, 7 juni 2019, 11 en 18 oktober 2019 en 21 februari 2020) en dat de psychotherapeut op 25 oktober 2019 geprinte informatie over de gegeneraliseerde angststoornis en een paranoïde persoonlijkheidsstoornis heeft meegegeven. Het college heeft geen aanleiding om aan de juistheid van deze dossiernotities te twifelen. Dat de psychotherapeut de diagnoses onvoldoende zou hebben onderbouwd of uitgelegd aan klaagster kan dan ook niet door het college worden vastgesteld. Het college kan de diagnosestelling aan de hand van het dossier en de door verweerder in zijn aanvullend verweerschrift gegeven toelichting volgen en is van oordeel dat de psychotherapeut in redelijkheid deze diagnoses heeft kunnen stellen. Hierin valt de psychotherapeut dan ook geen tuchtrechtelijk verwijt te maken.

4.13 Dat de psychotherapeut in zijn verslaglegging van de gesprekken met klagster onvolledig of ongenueanceerd zou zijn kan het college niet vaststellen. Dit wordt door de psychotherapeut betwist en er was naast klagster en de psychotherapeut niemand anders bij de gesprekken aanwezig. In de stukken zijn geen aanwijzingen te vinden die dit verwijt van klagster ondersteunen, anders dan haar verklaring. Daarbij komt, zoals de psychotherapeut ook aanvoert, dat de verslaglegging van de psychotherapeut geen integrale transcriptie is van de met klagster gevoerde gesprekken. Het college heeft op basis van de verklaringen van partijen en het overgelegde dossier geen aanleiding om te oordelen dat de dossiervoering van de psychotherapeut onzorgvuldig is.

Slotsom

4.14 Uit de overwegingen hiervoor volgt dat klagster kennelijk niet-ontvankelijk is voor wat betreft klachtonderdeel a voor zover dat ziet op hetgeen is omschreven onder 4.5. en dat alle onderdelen van de klacht voor het overige kennelijk ongegrond zijn.

5. De beslissing

Klagster is kennelijk niet-ontvankelijk voor wat betreft klachtonderdeel a voor zover dat ziet op hetgeen is omschreven onder 4.5.

De klacht is voor het overige in al haar onderdelen kennelijk ongegrond.

Deze beslissing is gegeven door M.M. van 't Nedereind, voorzitter, L.W.M. Creemers, lid- jurist, T. Koetsier, T.A.W. van der Schoot en A.T. Prinsen-Reinders, leden-beroepsgenoten, bijgestaan door R. van der Vaart, secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 11 oktober 2024.